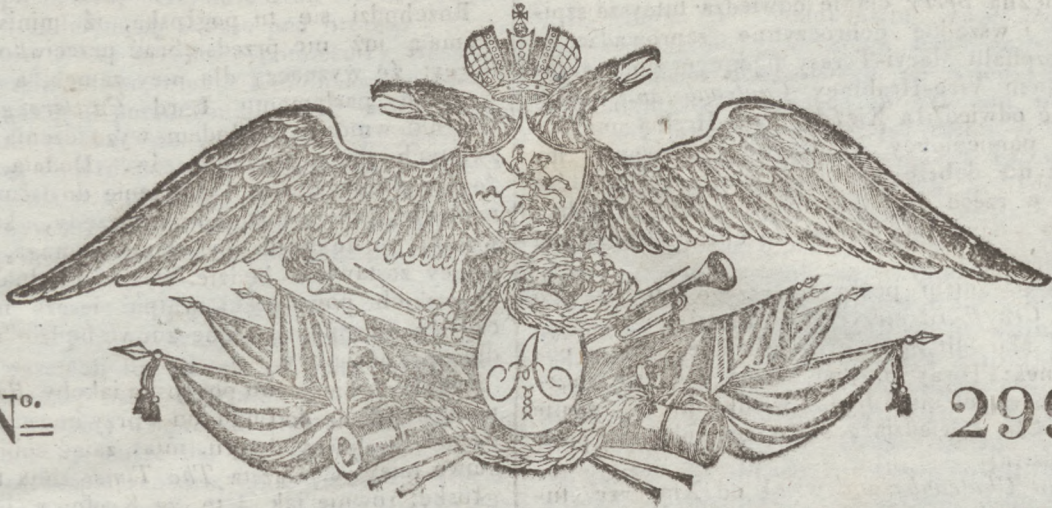

RUSKI INWALID

N^o.

299.

PIĄTEK.

17 Grudnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Ogłoszenie. Wiadomości Zagraniczne: Francja. Anglia. Niderlandy. Hiszpania.
Włochy. Rozmaitości.

O G Ł O S Z E N I E.

Ruski Inwalid w języku Polskim wychodzić będzie i na rok następny 1821. Cena prenumery jest zwyczajna, to jest: a rocznie z pocztą rubli assygnacyynych 40, bez poczty tu w Petersburgu rubli 35 — z dostawieniem do domu rubli 45. — Półrocznie z pocztą rubli 22½ — bez poczty 20½ — z dostawieniem do domu rubli 26. Prenumeratorem zechcą się addressować do ekspedycyi gazet przy Pocztańcie Petersburgskim będącej, lub do Redakcyi Inwalida w domie *Półtorackiej*, na placu *sienną* zwanym mającej miejsce.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYJA.

z Paryża, 4 Grudnia.

Wiadomo że Xiężna *Berry* pisała nader czułe pisma do Króla, prosząc o przebaczenie dla *Gravier* i *Bouton*, Król na nie odpowiedział w następujących wyrazach:

„Radość którą przez urodzenie następcy tronu mnie i oyczyźnie sprawiłaś, tak dalece przeięła serce moje, iż nie mam siły odmówić zadowolnienia prośbie, którą w imieniu syna swojego przesyłasz. J tak zamiast kary śmierci, pomienieni przestępy skazani będą na ciężkie prace.”

Słychać także, iż piętnowanie nawet tych

299

przestępców i stawienie ich u pręgięrza nie będą miały miejsca.

Xiężna *Berry* ciągle odwiedza tutejsze szpitale i wszelkie dobroczynne zaprowadzenia. W szpitalu Maryi-Teresy będącym pod zarządzeniem Vice-Hrabiny *Chateaubriand*, który także odwiedziła Xiężna, Vice-Hrabia małżonek pomienionej rządczyney, ofiarował iey naczynie dobrze opieczętowane z wodą, którą sam w rzece Jordanie poczerpnął. Słychać że ta woda użytą będzie do chrztu Xiężęcia *Bordeaux*.

Za staraniem posła tutejszego angielskiego Pan *Craffourd* otrzymał wolność.

W Marselli miał być wkrótce straszny pojedynk: Dway rodzeni bracia mieli się strzelać, a trzeci miał być świadkiem. Wcześniej jednakże dowiedziła się o tem policya i przeszkodziła.

Pan *Chateaubriand* wziął od Xięgarzy tutejszych 60,000 franków za swój rękopism historyi francuzkiej.

Pierwsze posiedzenie Kommissyi ustanowionej dla kupienia zamku *Chambord*, odbyło się 30 z. m. Prezydował w niem Xięże *Talleirand-Perigord* Kardynał Arcybiskup paryzki. Z liczby członków tej kommissyi mianowaną została deputacyia z pięciu członków złożona, któremi są: Panowie *Herbouville*, *Quatremere de Quincy*, *Bellart*, *Frasan* i *Berrier*.

Ziechał tu niedawno Hrabia *Woronzow*, Jenerał-Adiutant Cesarza JMści Rossyjskiego.

Czytelnicy gazet zapewne przypomną sobie historyią zruczoney chałupy w *Clychy*, za co Mer tameczny stał się przedmiotem nieukontentowania, a właściciel litości powszechney. Wiadomo także, że w całej Francyi robiono składkę na odbudowanie tego ubogiego ustroina, niemniej iak i to, że gdy chatka pomieniona odnowioną została, dano, nad nią napis *Ma chaumiere est à moi*; (Moia chatka, iest moją własnością.) Lecz niewszystkim wiadomo, iak się ta cała historyia skończyła. Za ledwo domek i wewnątrzne iego urządzenie były skończone, niewdzięczny i chciwy właściciel, który dotąd przynajmniej iak mówił gazety, z tak szlachetną smiałością dopominał się własności swojej, przedł go Merowi *Clychy*, razem z kolumną, na której umieszczone były imiooa należących do składki na odbudowanie iego; Mer zaś kupiwszy go, znowu zrzucił i zrównał z ziemią.

ANGLIJA.

z Londynu, 6 Grudnia.

Rozchodzi się tu pogłoska, iż ministrowie niemają już nic przedsiębrać przeciwko Królowey; że wyznaczą dla niej zamek, a za otwarciem parlamentu Lord *Castlereagh* ma uczynić wniosek względem wyznaczenia przyzwonnych dla niej funduszów. Dodają nadto że urządzenie dworu i przyięcie doustług rozmaitych osob na stopnie i urzędy, których wysoka dostojność iey stanu wymaga, ieyże samey zostawione będzie. Pomimo jednak tych wszystkich powolności wątpić ieszcze należy, czy iey imie pomieszczone znowu będzie w modlitwie kościelney.

Biegała tu niedawno pogłoska iakoby *Bergami* miał przybydz do Londynu i przy nowem urzędzeniu Królowey dworu, miał zaiąć sobie właściwe miejsce. Gazeta *The Times* zbija tę pogłoskę; równie iak i tę, że Królowa na tym tygodniu zwiedzi teatr *Drurianski* i *Cowen-garden*. Taż sama gazeta utrzymuje, że N. Pani ani myśliła nawet kupować domu wiejskiego w okolicach Paryża, nie mniej też twierdzi, że *Bergami* bawi w majątności swojej w okolicach Medvolanu i o wyjezdzie ztamąd ani do Anglii, ani do Francyi bynajmniej nie myśli.—

NIDERLANDY.

z Bruxelli, 8 Grudnia.

W tych dniach spalono w okolicach Hagi za sumę 34 millionów złotych, wykupionych biletów bankowych.

HISZPANIA.

z Madrytu, 20 Listopada.

Nieustaiąca kommissyia czyli deputacyia Kortezów, podała do wiadomości powszechney następujące obwieszczenie:

Król JMśc przychylając się z ukontentowaniem do podanego sobie przedstawienia, ma zamiar powrócić do stolicy tutejszey, skoro tylko nieustaiąca deputacyia kortezów doniesie mu o powróceniu zupełney spokojności w teyże stolicy. N. Pan oddał od swojej osoby tak wielkiego niegdyś marszałka Hrabiego *Miranda*, iak i spowiednika swojego Xiędza *Martinez* (a) co zaś się tycze nadzwyczajnego zwołania Kortezów także wnoszonego, N. Pan zupełną w tey mierze okazuje gotowość, iesli tylko pomieniona deputacyia Kortezów opierając się na konstytncyi, dowiedzie potrzeby tego środka.

(a) *Martinez* należał dotychczas do liczby naygorliwszych stronników liberalizmu.

Skupianie się ludu na ulicach od dnia wczorajszego ustało; wszystkie atoli wojska regularne i milicyja są zawsze pod bronią.

Gazety nasze urzędowe pomieściły niedawno wyszłe postanowienie Królewskie, o mającym nastąpić pomnożeniu wojsk i ich urzędzeniu. (Późniejsze wiadomości z Hiszpanii donoszą że Król powrócił do Madrytu 21 listop: o godzinie 6 z południa: że naród go przyjął z najwyższym ukontentowaniem i że zatwierdził prawo, poddające duchowieństwo zwierzchności cywilney.)

WŁOCHY.

z Neapolu 29 Listopada.

W gazetach tutejszych czytamy następujący prywatny list z Palermo.

„Powinniśmy dziękować Opatrzności, że na koniec życie nasze nie jest już wystawione na takie niebezpieczeństwo, jakie niedawno ieszcze co chwila nam zagrażało. Z tym wszystkim ięczemy dotąd pod ciężarem okropnych skutków rewolucyi. Główni iey dowodcy ztrwomili w przeciągu trzech miesięcy 180,000 uncyi, złożonych w banku i należących do Rządu; 80,000 uncyi z tegoż banku, należących do osob prywatnych i podobną sumę zebraną, z gwałtownych nakładów. Prócz tego wszystkiego nowa iunta zrobiła 300,000 takichże uncyi długu (b) Należy iednakże wiedzieć że wszystkie te pieniądze niewyszły za obręb wyspy. Rząd rozciągnął sekwestr na wszystkie majątki prywatne, w tych miejscach położone, których niedosięgło zamieszanie. Wiele rodzin utrzymuje się tu tylko sprzedawaniem częściami srebra, którego im ieszcze niewydorto. Szlachta powiększey części zamyśla wyiechać do wsi swoich, a niektóre osoby przenoszą się zupełnie do Florencyi.»

ROZMAITOSCI.

Wiadomości z obcych Kraiów tyczące się Umiejętności, Literatury i Sztuk nadobnych.

Godne uwagi jest pismo peryodyczne wychodzące w Londynie co kwartał pod tytułem: *Annals of oriental Literature*. Pierwszy Numer dzieła tego wyszedł dnia 1go Czerwca roku bieżącego. Dzieło ciekawe i nader uczone doznałoby zapewne smutnego losu wszystkich dzieł podobnego rodzaju, gdyby iego wydawcom, między którymi jest Pan *Hammer* uczoney

(b) Uncyja Sycylijska składa 4½ talarów Pruskich.

oryentalista w Wiedniu, Polak wsparcia nie przyrzekł. Znaią Polacy gorliwego swego współziomka z upodobaniem zwiedzającego wschodnie kraie i gorliwego nauk, miłośnika JW. Hrabiego *Rzewuskiego*. Ten tedy mąż i małżonka iego bawiąca w Wiedniu opiekę swoją tej pracy literackiej przyrzekli. — Dzieło to zajmujące uczonych całej Europy w ten sposób jest pisane, że obok krytycznych oryginalnych rozpraw, obeymuie przypiski nad szczególnymi zdarzeniami na Wschodzie i nad dziełami zajmującymi się literaturą Wschodnią. Numer pierwszy zawiera w sobie naprzód rozprawę Pana *Franciszka Bopp*, w której teuzę porównywa analitycznie ięzyk Sanskrytski z Greckim, Łacińskim i Teutońskim. Głównym zamiarem tego Filologa jest okazać: że układ grammatyczny ięzyka Sanskrytskiego bardzo się zbliża do układu ięzyków trzech wyżej wspomnianych. Dla dowiedzenia tego przytacza Autor czasowanie ięzyka Sanskrytskiego, Greckiego i Gotyckiego. „Osmielam się twierdzić (dodaie) że ięzyk *Uphilasa* więcey się zbliża do ięzyka Sanskrytskiego niż do nowo Angielskiego, chociaż w tym ostatnim nie masz układu grammatycznego, któryby badrze łatwo w dyalektu Gotyckiego wyprowadzonym być nie mógł.“ Pomimo tego autor nie utrzymuje, aby Europejskie ięzyki z Sanskrytskiego pochodziły. Są one wszystkie potomkami iedney pierwiastkowo matki, ale ięzyk Sanskrytski zachował czystsza i początkową formę: i iak ięzyk Sanskrytski (mówi autor), przewała nam często, źródło układu ięzyków Greckiego i Łacińskiego uzupełniać i tłumaczyć, tak też z drugiej strony wiele przerw znajdujących się w ięzyku Sanskrytskim możnaby wiadomościąmi czerpanemi z Europejskich ięzyków, zapełnić. — Mamy w ięzyku Sanskrytskim poema z 100,000 wierszy czyli *Slohas*; jest to dzieło wyobraźni opiewające wojnę i walki dwóch domów *Pandu* i *Kuru*, dobiających się o panowanie nad Indjami. Poema to miał napisać *Krischna Dwai Payana Vyasa*. Wyjątek z tego poematu tłumaczony wolno znajduie się tamże umieszczony. W drugiej części pisma tego wyliczającej dzieła literackie, najszykawszy jest opis historyczny pewnego słownika Arabskiego przed dwoma laty nakładem Kompanii Wschodnio-Indyjskiej wydanego, pod tytułem *Kamus* czyli *Ocean*. Gdy Lord *Wellesley* założył szkołę oryentalną w Fort-Williams; przyjętym został za nauczyciela do tego Instytutu Arab, imieniem *Scheik-Achmed*, Autor Po-

Histor i Grammatyk. Bawiąc w Kalkucie nauczył się od Europejczyków łania pisma i sztuki drukarskiej. Zostawszy Professorem, z wielką pracą napisał ten słownik, potem ułóż sobie do niego litery, a w końcu samego wydrukował: tym sposobem jeden człowiek był razem pisarzem, giserem i drukarzem. — Dzieło to obemniające 1978 stronic *in folio* nie mogło być kosztem prywatnego wydane, dla tego Kompania Wschodnio-Indyjska nie żałowała wydatków na jego uskutecznienia.

— Pani *Montolieu* znana we Francji jako Autorka wielu romansów tak oryginalnych, jak tłumaczonych wydała teraz zbiór wszystkich dzieł swoich pod tytułem: *Collection des Oeuvres de M.M.* który czynić ma 35 do 40 tomów. — Co za obfitość! — Niewiemy jeszcze jak dzieła te przyjęte będą w publiczności; ale przyznać należy, że autorka nie żałowała bynajmniej ani czasu, ani pracy, o co trudno w naszych czasach.

— Oprócz powszechnie chwalonego dramatycznego Angielskiego Pisarza *Milmana*, o którym dawniej mówiliśmy, i którego sztuka *The fall of Jerusalem* z zapałem była przyjęta, chwalony jest teraz niejak *Knowles*. Napisał on Trajedię pod tytułem: *Virginus or the liberation of Rome*. Węzeł szuki ciekawy i żywość zachowana w rozmowach, stanowią szczególną tę sztuki zaletę. Jedno z celniejszych krytycznych pism Angielskich wspominając o tym dziele mówi: — Bez wątpienia jest to najlepszy twór dramatyczny, jakiego scena nasza od dawnego czasu nie widziała.

— W botanicznym ogrodzie w Edynburgu rośla niedawnemi czasy figa, (*ficus australis*) wcale w ziemię nie wkopana, ale na szpalerze zawieszona; roślina ta często i obficie skrapiana wodą, zakwitła i obfity owoc wydała.

— *P. Parker* wynalazł w Londynie nowy rodzaj lampy, która żadnego cienia nie rzuca. (P) i która podług upodobania wyższą lub niższą część pokoju oświeca. Można więc za pomocą tej lampy cały pokój oświecić lub iey tylko użyć do czytania. O podobnym wynalazku donoszą z Paryża jak następuje: Fabrykant lamp *S. Honoryusza*, wynalazł lampy nie dające cienia, a to tym sposobem, że oliwę służącą do utrzymywania, w naczyniu nad światłem

umieścił. (Tu wyrażony jest sposób, jakim te lampy urządzone bywają; atoli cień zawsze być musi i jeżeli nie pada na dół, jest koniecznie w górze. Może lampa Pana *Parker* inaczej urządzona, tego nie wiemy).

— Doświadczenia stwierdziły w tych czasach łatwy i tani sposób zachowywania zboża. Wiadomo jest, iż na wschodzie od dawna używany był sposób chowania zboża w wyschłych studniach i suchych miejscach; tak zachowane zboże, kilka lat bez psucia mogło zostawać, i jak zimna tak upały nie mu nie szkodziły.

— *P. Temaux* znany fabrykant we Francji doświadczał teraz niedawno tegoż samego sposobu, i w tym celu kazał na dniu 2 Grudnia roku 1819 wymurować w *Saint-Quén* w ziemi dół piramidalny, i boki jego dokładnie wysłać słońcą. W czasie dżdżystym, wsypano do tak przygotowanej pieczary 200 hektolitrow pszenicy, poczem otwór wierzchni szczelnie zamknięto i ziemią przysypano. Na dniu 12 Września 1820 roku, w obecności wiału świadków otworzył dół, w którym pszenica zachowana była. Znalezione ją zupełnie suchą, jeden tylko hektolitr słomy najbliższy był wilgotny. Reszta zboża lubo była zupełnie sucha, miała jednak w sobie jakiś obcy zapach, który wkrótce utracił, i bez nowego suszenia zamaloną została. Pochodziło to zapewne z tego, że słoma zupełnie wysuszoną nie była, bo lubo zewnątrz zupełnie wyschła się wydawała, musiała jednak wewnątrz dźbła nieco wilgoci zatrzymać, co zwykle się przytrafia, gdy zboże na pół dostałe żółte bywa. Dla tego także w Szwecji zamiast słomy używają do wykładania tych podziemnych magazynów, blachy, co jest kosztowniejsze ale nierównie lepsze. — W zachowanym tym sposobem zbożu nie okazało się żadne niszczące ie robactwo; owszem okazała się niezmierna korzyść zasadzająca się na tem, że kray nigdy na braku zboża cierpieć nie może, gdyż w czasach obfitości, można z małym kosztem nawet w porze roku wilgotney zboże zbierać i bardzo tanio zachowywać. — Ministerjum wojny Francuzkie kazało w tymże celu lać ołowiane cylindry; co więcej wprawdzie kosztuje, lecz za to ma za sobą większą pewność i trwałość.

W P E T E R S B U R G U.

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.